

погынѣхъ. Сѣщи-тѣ опустошенія свѣршихъ и въ Испаніѣ, варвари-тѣ посѣвохъ епископи-тѣ и священници-тѣ, распрѣснѣхъ христіански-тѣ общества и хвѣрлихъ жребіе-то върху завоеванихъ-тѣ земѣхъ. Скоро слѣдъ това Вестъ-Готти-тѣ основахъ едно силно царство въ Галліѣ, и натискахъ върху Вандалы-тѣ и Аланы-тѣ въ Испаніѣ, кои-то подъ прѣдводителство-то на Гейзерихъ 429 г. прѣминѣхъ въ Африкѣ, опустошихъ съ дивъ ярость цѣлый-тѣ брѣгъ до Картагенъ, основахъ едно обширно владѣніе кое-то ся простираше и върху Сициліѣ, Сардиніѣ и Корсикѣ. Напрѣдваніе-то имъ въспрѣ угрожително-то положеніе на Вестъ-Готтскый царь Теодорихъ, срѣщо кого-то въ половинѣ-тѣ на пето-то столѣтіе тѣ повыхахъ на помощь Унскый-тѣ царь *Аттила*; кой-то ако и да е былъ малотѣлесенъ и грозенъ, нѣ былъ воинственъ и жестокъ, и съ това е былъ единъ бичъ на всякъ страхъ коѣ-то наближи. На главѣ на единъ войскѣ най-малко отъ 400. хыляды челоуѣци, той заминѣ по край Дунавъ и забѣлѣжи пѣть-тѣ си съ убійство и изгоряваніе. Той прѣминѣ Рейнъ и разори съ огнь токмо ново-сѣградены-тѣ градове, и отиде на срѣщо съединены-тѣ войскы на Римляны-тѣ и Вестъ-Готты-тѣ.

На Каталаунско-то поле при Шялонъ-на Марнѣ расположихъ ся — Римскый-тѣ пълководецъ *Аецій* и царь *Теодорихъ* съ войскѣ-тѣ си. Народи отъ цѣлѣ Европѣ, отъ устіе-то на Дунавъ до устіе-то на Таго, ся стѣкохъ въ единъ голѣмъ бой